

సభాపర్వం - ధర్మసారం

విఘ్నేశ్వర ధ్యానమ్

శుక్లాంబరధరం విష్ణుం, శశివర్ణం చతుర్భుజమ్ ।
ప్రసన్నవదనం ధ్యాయేత్, సర్వవిఘ్నోపశాంతయే ॥

శ్రీనివాస ధ్యానమ్

స త్వం మాం పాహి దేవేశ లక్ష్మీశ గరుడధ్వజ ।
సర్వాపత్తివినాశాయ ప్రసన్నో భవ సర్వదా ॥

శ్రీ కృష్ణ ధ్యానమ్

కృష్ణాయ యాదవేంద్రాయ, జ్ఞానముద్రాయ యోగినే ।
నాథాయ రుక్మిణీశాయ, నమో వేదాంతవేదినే ॥

వ్యాస ధ్యానమ్

కృష్ణద్వైపాయనం వ్యాసం, సర్వలోకహితే రతమ్ ।
వేదాబ్జభాస్కరం వందే, శమాదినిలయం మునిమ్ ॥

అథ సంకల్పః

శ్రీమదాదివరాహక్షేత్రే, విరాజమానస్య, శ్రీమదఖిలాండకోటి -
బ్రహ్మాండనాయకస్య, శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామినః, పరిపూర్ణానుగ్రహేణ, సర్వేషామ్,
ఆస్తికమహాజనానాం, ఆధివ్యాధి, నివృత్తిద్వారా, ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం,
విషూచికేత్యాది, క్రిమిజనిత, సమస్త దుష్ప్రభావ, నిర్మూలన ద్వారా, సకల
శ్రేయోఽభివృద్ధ్యర్థం, ధర్మార్థకామమోక్షాఖ్య, చతుర్విధ, పురుషార్థఫలసిద్ధ్యర్థం,
సమస్తపాపక్షయార్థం, సనాతన ఆర్షధర్మస్య, సర్వోన్నతసిద్ధ్యర్థం, తద్ధర్మ-
ప్రతికూలతా పరిహారార్థం, గోసంరక్షణార్థం, జ్ఞాన-భక్తి-వైరాగ్య సిద్ధ్యర్థం చ,
శ్రీమన్మహాభారతే, సభాపర్వణి, యథాశక్తి, శ్లోకవ్యాఖ్యానపురస్కరం,
సప్తత్రింశాధ్యాయాంతర్గత, శ్లోకపారాయణం, ఆచార్యముఖేన కరిష్యామహే.

శ్రీకృష్ణపరబ్రహ్మణీ నమః

అథ శ్రీమహాభారతే సభాపర్వాంతర్గత అర్థాభిహారణపర్వణి

సప్తతింశోఽ ధ్యాయః

శిశుపాల ఉవాచ

అశ్వత్థాన్ని స్థితే వీరే సర్వశాస్త్రవిశారదే ।

కథం కృష్ణస్త్వయా రాజన్ అర్చితః కురునందన ॥ 37-11 ॥

దుర్యోధనే చ రాజేంద్రే స్థితే పురుషసత్తమే ।

కృపే చ భారతాచార్యే కథం కృష్ణస్త్వయాఽర్చితః ॥ 37-12 ॥

ద్రుమం కింపురుషాచార్యమ్ అతిక్రమ్య తథాఽర్చితః ।

భీష్మకే చైవ దుర్ధర్షే పాండువత్ కృతలక్షణే ॥ 37-13 ॥

నృపే చ రుక్మిణి శ్రేష్ఠే ఏకలవ్యే తథైవ చ ।

శల్యే మద్రాధిపే చైవ కథం కృష్ణస్త్వయాఽర్చితః ॥ 37-14 ॥

అయం చ సర్వరాజ్ఞాం వై బలశ్లాఘీ మహాబలః ।

జామదగ్న్యస్య దయితః శిష్యో విప్రస్య భారత ॥ 37-15 ॥

యేనాత్మబలమాశ్రిత్య రాజానో యుధి నిర్జితాః ।

తం చ కర్ణమతిక్రమ్య కథం కృష్ణస్త్వయాఽర్చితః ॥ 37-16 ॥

వైవర్చిగ్ వైవ చాచార్యః న రాజా మధుసూదనః ।

అర్చితశ్చ కురుశ్రేష్ఠ కిమన్యత్ ప్రియకామ్యయా ॥ 37-17 ॥

అథవాఽ భ్యర్చనీయోఽయం యుష్మాకం మధుసూదనః ।

కిం రాజభిరిహానీతైః అవమానాయ భారత ॥ 37-18 ॥

వయం తు న భయాదస్య కౌంతేయస్య మహాత్మనః ।

ప్రయచ్ఛామః కరాన్సర్వే న లోభాన్న చ సాంత్వనాత్ ॥ 37-19 ॥

అస్య ధర్మప్రవృత్తస్య పార్థివత్వం చికిర్షతః ।

కరానస్మై ప్రయచ్ఛామః సోఽయమస్మాన్న మన్యతే ॥ 37-20 ॥

కిమన్యదవమనాద్ధి యదేనం రాజసంసది ।

అప్రాప్తలక్షణం కృష్ణమ్ అర్హ్యేణాఽర్చితవానసి ॥ 37-21 ॥

అకస్మాద్ధర్మపుత్రస్య ధర్మాత్మేతి యశో గతం ।

కో హి ధర్మచ్యుతే పూజామ్ ఏవం యుక్తాం నియోజయేత్ ॥ 37-22 ॥

యోఽయం వృష్ణికులే జాతః రాజానం హతవాన్ పురా ।

జరాసంధం మహాత్మానమ్ అన్యాయేన దురాత్మవాన్ ॥ 37-23 ॥

అద్య ధర్మాత్మతా చైవ వ్యపకృష్టా యుధిష్ఠిరాత్ ।

దర్శితం కృపణత్వం చ కృష్ణేఽర్హస్య నివేదనాత్ ॥ 37-24 ॥

యది భీతాశ్చ కౌంతేయాః కృపణాశ్చ తపస్వినః ।

నను త్వయాఽపి బోద్ధవ్యం యాం పూజాం మాధవార్హసి ॥ 37-25 ॥

అథవా కృపణైరేతామ్ ఉపనీతాం జనార్దన ।

పూజామనర్హః కస్మాత్త్వమ్ అభ్యనుజ్ఞాతవానసి ॥ 37-26 ॥

అయుక్తామాత్మనః పూజాం త్వం పునర్బహుమన్యసే ।

హవిషః ప్రాప్య నిష్యందం ప్రాశితా శ్వేవ నిర్జనే ॥ 37-27 ॥

న త్వం పార్థివేంద్రాణామ్ అపమానః ప్రయుజ్యతే ।

త్వామేవ కురవో వ్యక్తం ప్రలంభంతే జనార్దన ॥ 37-28 ॥

క్లిబే దారక్రియా యాదృగ్ అంధే వా రూపదర్శనమ్ ।

అరాజ్ఞో రాజవత్పూజా తథా తే మధుసూదన ॥ 37-29 ॥

దృష్టో యుధిష్ఠిరో రాజా దృష్టో భీష్మశ్చ యాదృశః ।

వాసుదేవోఽప్యయం దృష్టః సర్వమేతద్యథాతథమ్ ॥ 37-30 ॥

ఇత్యుక్త్యా శిశుపాలస్తాన్ ఉత్థాయ పరమాసనాత్ ।

నిర్యయా సదసస్తస్మాత్ సహితో రాజభిస్తదా ॥ 37-31 ॥

ఇతి శ్రీమహాభారతే సభాపర్వాంతర్గత అర్థాభిహారణవర్షణి

సప్తతింశోఽ ధ్యాయః

సుభాషితమ్

తప్యమానస్తపోజ్ఞానం యో ధారయతి శాస్త్రతః ।
సంబాధయతి లోకం చ తస్మాత్ పూజ్యతమో గురుః ॥
సర్వేషాం చ పాత్రాణాం శ్రేష్ఠపాత్రం పురాణవిత్ ।
పతనాత్ త్రాయతే యస్మాత్ తస్మాత్ పాత్రముదాహృతమ్ ॥
న యజ్ఞైః తుష్టిమాయాన్తి దేవాః ప్రోక్షణైరపి వా ।
బలిభిః పుష్పపూజాభిః యథా పుస్తకవాచనైః ॥

శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామి వారి గోవిందనామావళి

అథ క్షమప్రార్థనా

యదక్షరపదభ్రష్టం మాత్రాహీనం చ యద్భవేత్ ।
తత్సర్వం క్షమ్యతాం దేవ నారాయణ నమోఽస్తుతే ॥

అథ లోకక్షేమప్రార్థనా

స్వస్తిప్రజాభ్యః పరిపాలయంతాం న్యాయ్యేనమార్గేణ మహీం మహీశాః ।
గోబ్రాహ్మణేభ్యశ్చుభమస్తు నిత్యం లోకాస్సమస్తాస్సుఖినో భవన్తు ॥

అథ భగవత్సమర్పణమ్

కాయేన వాచా మనసేంద్రియైర్వా బుద్ధ్యాత్మనా వా ప్రకృతేస్స్వభావాత్ ।
కరోమి యద్యత్సకలం పరస్మై నారాయణాయేతి సమర్పయామి ॥

అథ మంగళమ్

శ్రీయఃకాంతాయ కళ్యాణనిధయే నిధయేఽర్థినామ్ ।
శ్రీవేంకటనివాసాయ శ్రీనివాసాయ మంగళమ్ ॥

